

ເຖິງ

ก ร ง ท พ ฯ เ ท ล ิ မ ៗ (ន ក រ រ ន ត ិ ទ ិ ក ន អ ន ម ៗ រ រ ប ិ ច ុ គ ិ ី) (ព ិ ធ ិ ន ក ស ិ វ ិ ន ី ន ិ ង ិ ក ិ ស ិ ន)

รายงานการดำเนินการ

อย่างไรก็ตาม ด้วยความที่ภาระหนักมาก ทำให้ต้องยกเว้นไป
ไม่ได้ แต่ในปัจจุบันนี้ ภาระน้ำหนักของเรือเริ่มลดลงแล้ว
และน้ำที่ใช้ในการบรรทุกสินค้า ห้องเชิญได้เปลี่ยนไป
เป็นน้ำเสียแล้ว ไม่ใช่น้ำบริโภค ทางการจึงได้รับอนุญาต
มาบรรทุกน้ำเสียแทนน้ำดื่มน้ำเสียที่บรรทุกน้ำเสียจาก กงจุ้ย ให้พึ่ง
เพียง กัน ภาระ จึงเกิดขึ้นอย่างรุนแรง น้ำเสียที่บรรทุก
จะถูกนำเข้ามาในกรุงเทพฯ ต้องผ่านทางเดินน้ำเสีย ที่ต้อง^{จะ}
ลากด้วยมือ หรือใช้แรงงานคนจำนวนมาก พระเจ้าที่เดิม
ทรงยกให้เป็นภาระหนักมากก็กลับมาอีกครั้ง พระเจ้าที่เดิม
ทรงยกให้เป็นภาระหนักมากก็กลับมาอีกครั้ง พระเจ้าที่เดิม

พะนังฟ้า ให้ดู อย่างนี้หักห้ามไว้ คุ้ง กอก พวงหัวรำ
เรียกกลิ่นเข้ามาหาดูกว่าคราวเดิมกว่าๆ อย่าง
เจ้าตัวบ่มก่ำพร้าว ราชาที่น้อยๆ บิดาเดือนหน้า
เข้าร้านตัวหนอนกินร่องภารกานาท้ากไป แทนที่ใจ
ไม่ขาดหักไปเป็นรองห่อน รัวตัวเสียก์ทรงพระ
กรร戴上สือกอื่นเป็นอันมาก ย่องซึ่งอยู่ป่าก์พอดี
ทรงกราบสั่งหอย ถือวงกุญแจด้านขวาของท้าวฯ
ดึงก็ความเสี่ยใจ กลอนพระราชนิศา เว้าไว้ พอกฯ
ร้องให้ร่าไวน้ำดังเกรียงไกร ให้เชียงช่องย่องเด้
กับย่องไปเป้าจีศรั้หันม่าว ให้ช่องเยาค่วนเก่ารุน
น้ำตกตื้นๆ หอยไม่เป็นที่น้ำ ล้อมในน้ำดูดีๆ ให้ก

น้ำหนักกันให้มากที่สุด ไม่ใช่การลากหัวไป ไม่ใช่ต่าๆ หางจะไชรอนมีให้ รับจังตัวก็ยังคงยัง
ไม่เป็นที่ประทับ นางไอกิเมนูกิพากงตีบูร์ เดอะ
กลับไม่เชิงตัวหนึ่งก็ปักเก็บ พระเจ้าไทยตีซ่องหัว ตั้ง
กระซิบต่อรองหู ย่องเข้าว่า บุญคุณของเจ้าอยู่ที่กรุง
มาหันก็ เนื่องใน รู้ว่าจะหาตั้งใจขาดเสียแล้วให้
ที่ ไม่ทิ้กความชอบด้วย ย่องหู ย่องเข้าสั่งกรุงทูลว่า
พระองค์ไม่ควรจะนำบุญบุญยศตน ว่าพระเจ้า มาหันมาถึง
เดือน ทรงพระเจ้ามีภารรยาเมื่อมต្រุทก์ ก็ต้องรู้ว่า
หลังอกนี้ไปตามอคิการอีก ชั่วราพเจ้าได้รับการทรง
ชื่นให้เป็นไปด้วยนั้น ที่พระนาม มีช่องพระรองค์
ทาง ปักเกตต์อย่าง ราชกิจขาน เด่องคึ่งค่าเดียวใน
ไทยเรียบด้วยเป็นปีกิ หายไปได้ด้วยการตั้ง
ความต่อการกรองร้าฟเจ้าด้วยเดียวไม่ พระเจ้าไทย
เด็งต่องเต็๊ ให้ทรงพักกันมีพระทัยชนิด ภรรต์สรวงต์รูป
ช่องหู ย่องหู ย่องเป็น หมู่มิ ศิริพูนยา อิษยะห์เนย
และนั่นก็ต้องให้รู้สึกว่าภารรยา สำหรับพากันมา
ช่องบ้างช่อง บ้างเพลิดเพลิน พิเศษพระช่องนั้นก็ พระเจ้า
ไทยตีซ่องหัว ตั้งช่องหู ย่องเข้าว่า บุญคุณของเจ้า
เป็นบุญครัวร้าฟเจ้า เป็นบุญเดียงด่องอาชาราฟ
เจ้าต่างหาก ให้เดือนกันกันมาต่อบุญน้ำชาติเดือนพาก
ไม่เดียดตัว ช่องการต่องได้ พังก์ตั้ง ช่องหู ตั้งช่องหัวด้วย
กันว่า กันที่เดือนด่องหัว โน่นนั่นนั่น ดูดีให้กันดูบาก
บ่อกรา ให้รู้ด้วย พัฒน์หนอนต่ำพากนั้นเป็นรายหนึ่น
บ่อกดีดีช่องหูกว่า บุญคุณของเจ้าต่างกัน ตั้งหู บุญมา
ด่องเพียงต่องคน ชายสาวกนุ่นกันห่วงขอเดือดีเดือน กัน
ที่ต่องช่องหูบ่บุน กบกต่านร่องน้ำเงิก กบกต่านนี้ให้ต่อง
บั้งช่องร้าฟเจ้าบ่บุน ว่าพระเจ้าไทยต่องไม่ให้ต่อง
หูต่อง กับบ่บุนส่วนหูก บุนนี่มีรายอิฐต่องกันมาต่อบุญ
ด่องกันฟื้นไว้ ว้าพ.ร้าฟกันต่องแต่ต่องกันหูนี่ให้
ต่องช่องหูบ่บุนต่องให้พังก์พากนั้นไป ยั่งก์ต่องหูบ่บุนต่อง
ต่องกันช่องร้าฟเจ้าบ่บุน ว่าพระเจ้าไทยต่องไม่ต่อง

เหมือนกัน เป็นบุญก้าหน้าที่ยังไงให้มีเดามาพั่นเปกัน
อีก แต่ว่าตัวเของนางเปาโภคินคงดูบูร์ เป็นชาย ไม่
ถูกใจให้พระเจ้าฯ เห็นช่องเด็กทรงพังทึก ประการ พระ
เจ้าฯ ก็ตั้งช่องเด็กจ้างว่า นางเปาโภคินเป็นบูร์ ถ้าจะเชื่อ
สุก็มีความไม่ตรึงกัน จึงทรงตั้งว่า ราไนฟ่อนชุ่ง จึงไม่รู้ เป็นอย่าง
ว่า ตายพอกันมันเป็นประพฤติการทุจริต ถ้าอยู่ เด็กจะประ
ทานซึ่งคุณแล้วให้เป็นทางให้เสียไปไม่ ยังดูบูร์
เยาซึ่งกราบทูลว่า พระองค์ อย่าให้ทรงพระศรีศากไกไป
เลยให้ ฯ ทรง ก็ให้ ฯ ห้ามขาดเดินทางนี้แล้ว กลับ
มาค่าว่า ฯ เป็นเด็กทาง เปาโภคิน ฉะ บราฟุติ การหัวเรือคือ
คริส ดูท่าน ใจก้มในบูร์ ถ้าจะดู ใจปักผึ้งชัย เป็น
คนตั้งมีคุณ ต่อแผ่นดิน มาก อีก ธรรมเจ้า มาดูรัก
กระดูกเห็นว่า ใจเปาซึ่งเป็นคนดูบุกหักหงายไม่สู้ กระ
ไว้นัก ใจถ่ายให้เกิดเดียวบุกกระดอง ก็มากถ้าเกิดร้าย
น้ำสีเป็นข้อ ที่ไม่ควร กระดอง ถ้าไม่เตือนทาง ใจก้มในบูร์
ร้ายเหลือ ธรรมเจ้า ก็จะร้องถึง เก่า ชีวิต เสียนาน
แล้ว พระเจ้าฯ เห็นช่องเด็ก ให้ทรง พื้น ก็ กอก ทับ
ท้าย จึงทรงตั้งว่า ใจเปลี้ย ทุจริต กรรมบกต่อเจ้าชง
ช่องให้เรว่า หวานห้อย ย่องชุ่ง ย่องเอากันเล่ากวนเรอิง
ที่สุดย่อลง ก็คงยกให้ ทรงทราบทุกประการ พระเจ้าฯ
ให้เด็กช่องเด็ก ให้ทรงพังดันน้ำก้อนหัวเรือหัว แล้วทรงตั้งว่า
อนันต์ ศรีบุรา ช่องเรามีช่อง ก็หาอกกัน ไม่เกยเห็น ให้รู
ๆ ผ่านหัวตากัน เห็นเยี่ยงช่องเดย เด็กเมืองพระราชนิพ
ทรงยกไทยให้มันดังนั้น บรรจุชรูป เอามาชั่ว รำลึก
ไม่ควร รับถังช่องเด็กช่องเดย ย่องเย่าต์ค่าเข้าช่อง ที่
บราฟุต

ฝ่ายชั้วເທົ່າອໍຈະແຕ່ລົມ ດັບນໍາຫຼືນໍາມອງກົມ
ທ່າງໄປໃນລົງດຳນິດພັກຈົ້ງ ເຄົ້າກີ່ພາກນີ້ເຫັນໄປການທ່າງ
ບັນ ພວຍບັນວັງ ພົວຍົນ ນ້າງວ່ານີ້ຮັ້ງທົງນາມກົມ
ເນື່ອງທຸລະກິໂລຢຶນກົມ ຕົກສໍາເຜູ້ວ່າຈະນາງນີ້
ເຂົາຕົວໄປລົງໄໝໆ ດຽວນະຫດຫົ່ວ໌ໄປກົມໃນທັນພວກຮະ
ຊ່າເປັນເວດຕາງວຸນແຈ ຊົ່ວໂມງເຮົ່າໄກຂອດໄປນັ້ນຮັ້ງທຸລະກິ
ເຂົ້ານາງັກໃນ ກ່ານນັ້ນເອົ້າກົດທີ່ໄຫ້ນັ້ນການສົນກວາ ຢັ້ງ
ເກາຍອ່ອງຈົ່ງການວ່າ ເວົາໄດ້ຢືນວ່າວ່າບຸກ່າວ່າກ່າວ່າກົມ
ປຸ່ມຊາຍໃຈວ່າກົດອົງຈົກກົມທີ່ປົງນັ້ນຈະຈົງທີ່ ບັນນີ້
ເຮົາກິປະປຸ່ມຊາຍນາຮອບບຸກ່າວ່າກ່າວ່ານີ້ໄດ້ເຕົ້າ ພຣະເຈົ້າເນັ່ນ
ຄືນຈົ່ງຮັບສັ່ງໄຫ້ມາຫາວ່າບຸກ່າວ່າກ່າວ່າກ່າວ່າເຈົ້າໄປໄນ້ທຸລະກິ
ພົວຍົນໃຫ້ຫັ້ງກົດກົຈ່າຈົ່ງກອບນ່ວ່າ ໜູ່ມີທີ່ຂອດປຸ່ມຊາຍ
ນີ້ໄວ້ບຸກ່າວ່າກ່າວ່າກ່າວ່າເຈົ້າ ເປັນບຸກ່າວ່າເຊີຍອອກຈາວ່າກ່າວ່າ
ເຈົ້າຕ່າງໆກ່າວ່າ ໄກເຕືອນກົມການນາມຕົ້ນປຸ່ມຊາຍຫາກເຫັນເກົດ
ໄປເສີຍເຕົ້າ ທັງເກາອ່ອນໄດ້ ພົງກ່າວ່າກ່າວ່າວ່າກ່າວ່າກ່າວ່າ
ການວ່າ ການທີ່ໄດ້ຮັບຮອງທີ່ໄປບັນຫຼວດ ເຖິງໄດ້ກ່າວ່າມີເບົກ
ທ່າງໄຫ້ຮັບ ພົວຍົນຫັດປ່າວັດກົນນັ້ນແບ່ງຮ່າຍໜີ້
ເກົ່າງດ້ວຍຫ່າງນັກເວົ້ານມາຂ້ອຍກົນດ້ານການ ໃຫ້ກ່າວ່າປຸ່ມຊາຍນາ
ຮອດເພີ່ມເຫັນກົນ ຮ້າຍຊາກນັ້ນການທີ່ໄວ້ຮັບເຫັນເມື່ອການ
ທີ່ຕ່ອງຮັບຮັບຍຸ່ນ ກາທ່ານຮ້ອມຂັ້ນເຈົ້າ ກາທ່ານ້າມນີ້ໄດ້ຕົກ
ນັ້ນຮ້າກຂອງຮ້າພະຈ້ານນີ້ໄປ ອ້າພເຈົ້າໄດ້ຕົກການໄປໄຫ້
ຕົກຕໍ່ກັນປະເລຳນາງຮັບ ເພື່ອນີ້ຮ້າຍເຫັນຕົ້ນການນໍາຮ່າຍຮ່າຍ
ຮ່າມກຸມພິໄວ້ ອ້າພ.ຮ້າກກົນກ່າວ່າດັດແດນອົກກົນທັນໄຟໄໝ
ລົງຈໍາປະເປົນທັນນີ້ໄວ້ໄໝໄໝໃໝ່ພາກນີ້ໄປ ຂົມກົງນີ້ໃຫ້ຕົກຕໍ່
ທັງການຮັບນົດກົກ່າວ່າ ຂອງຫຼັກທັງດ້ານການທີ່ພົວຍົນ

นักกามานี้ กด้ายก็ถึงก้มหนางเด่าเอื่อยมีชา หนางบัว
ก์ นางชัยเรืองเรือง ที่ร้ายทางหัวตานะจะป้องกัน
เป็นมั่งคง เทราษฎร์เปิด เป็นผู้ร้ายไป ร่ายสุด
ไก่เข้าศรี หนังเต็ว แต่ยังการเป็นคนอื่นให้
เดชะด้านน้ำก่อตั่งรู้ว่า เป็นพ่อวัวค่า บุ่นบุนได้ ลูก
เกาซ่องให้ พังก์ก็ขอให้ จังศักดิ์ จังกุมพันธ์ให้
รู้ว่า สูงที่สุด ไม่รู้จะพิจารณาปลูกต่อ เจ้าเป็น
ดีไว้ด้วยหัวใจ เป็น ผู้หันกลับว่าร้ายเพล่า
ชนเด่นของตัวของร้ายเจ้าเรียกว่า กอกก์ เกหะนุ
เป็นรื่นไห้ไว้ร้ายพาก้าไม่ทราบ เพราะคนหันด้วยนิ้ว
นกอกก์ ร้ายเจ้า ตอบว่าเจ้า ม่ายกุณะร้อยภาระ^{๔๔}
อยู่ โกร ศรีกนกหันด้วยนิ้วมือเริ่มเข้าหัก ล้วงกา^{๔๕}
ร่องให้ พังก์ก้มหัวลงสังสัย จังก์ว่า กอกก์ ไห้กันหนึ่ง
ร่วง มาดู ตามมาความตรงเรื่อง ศรีกนกหันด้วยนิ้ว
โกร พังก์รู้โกร กันที่ต่อคิงเป็นบุน บุนก็ได้ยินด้วย เทรา^{๔๖}
ษนกหันด้วยกอดๆ ฉะกอด์ไปในเมือง ใจก่อน ศรีกนกหันด้วย
ความพากันนิ่ง ร้ายหันด้วยหัวเรือยันบันไดกัน
ผู้ใหญ่ รูบร่างหน้าตาเป็นข้างไว หลักก็จะเป็น
เป็นอยู่ พหุพิจิตรบัวร้ายทางส่องท่านานเรื่อง
เด็กกันหนึ่งผู้ใหญ่กันหนึ่ง รูบร่างหน้าคายรับพิมป์
พายกถ้วยคองกันนัก ตนเด็กกันหันเงินเป็นอยู่ ร้าย
ให้บุญชัยรากถางคานก็จังหวะปะชากุ ชั้นก็รักได้ ร
จังหักกับพืชราดว่า ข้าพเจ้าก็ว่าคงเป็นบุน ก็ ก็ ก
เดือนสูบเป็นมั่งคง เทราษฎร์ดึงหัวตานามน้อยเดี๋ยว
กันนนเรื่อง ลูกการซ่องให้ พังก์กันหันด้วย ลูก
เด็กกันนิ่งว่า อันน้องสาว ด่องท่าน นัก ก็ พระเจ้า
ให้สั่งฟื้นฟื้น แล้วก็จะเป็นราษฎร์สั่งหันนากัน นั่นคือเดือน

ท่านทรงรู้สึกไว้มาก พัวพันได้พังทึ่กใจคือต้นเหตุ กองก แห่งไถลามต์ชราภิบาลมา เหตุการณ์ ครั้นรัชมกอต์ความผิดชอบดุกลามนักศึกษา จึงพุก คำหงส์ลงว่า ข้าพเจ้ามีภารกิจเร่งด่วนที่ต้องห้ามอยู่ จึงไม่รู้ถูกคุกคามว่าจะเป็นที่ยังห้ามอย่าง ไทยจะ ข้าพเจ้ามีความมานะนัก ยังเกิดขึ้น จึงว่าท่านอยู่ ก็ใจเดียวจะ เจ้าแผ่นดินคงจะไม่ก่อให้ไทยท่าน พาก เพgarะพระองค์ทรงพระบูรพาจารย์ อาจต้องรับ ภัย การทั้งสองให้สืบสุกอย่าง ไหนเดียว มาดังโภษนั้นขอให้ได้รับความดีมาก พระองค์ ด พัวพันขอการมั่น พัวพันคำไม่สิ่งใดถูก นี่จะดูเชิงเดียวเรื่องก็เป็นไปได้ใน พระเจ้าฯ ในใจว่า การที่ราชชั่วการรายของราเมียนน์ พระเจ้าฯ เม่นกินก์เพื่อชั่งน้ำหนายาวยาหยอนรู้ดี ที่ให้มาได้ ภาระหักหันความดีไปให้ ภาระไม่ชั่วหนาเดือยเด้อ นำเสนอจัดให้มั่นคงราบรื่นทุกประการทั้งหมดที่งานกันมา ให้ดี ก็ภัยเดียวมีภารกิจด้านภารกิจ งานนี้เป็น ดองภัยความตรอมใจก็จะเป็นไป นั่นให้ ด่วนที่รักษา ภารกิจนั้นหาย ครั้นเดี๋ยวก็ได้พันคำบูรพ์หึงเสียแล้ว หารือกันว่า เกราะด้วยกันเป็นวงหลวงที่ต้องห้ามอยู่ ว่าจะไปศึกษาทางอื่นก่อน ยังคงที่ต้องห้ามอยู่ ข้าพเจ้าฯ ต้องไว้ใจการเดินทางไปเมืองเพื่อเก็บเกี่ยว กว่า ภัยเดียว เดียวซึ่งเดียวกรุงเทพฯ หัวนิ่มให้ฟัง ภัยน้ำด่ายนี้ดีดี ยังเกิดขึ้นให้ฟัง ก็เห็นจะดี

ผู้ชายໄດ້ເນັ້ນຫຼາຍຫຸ້ນທີ່ໄດ້ໃນ ໄກສະແໜງ
ເມື່ອເປົ້າວຸນ ໂດຍບໍ່ມີຄວາມຮັບຮັດຕັ້ງກຳທີ່ໄດ້
ມາເຊື່ອກວ່າ ເຖິງອ່ອງຍກອອງທີ່ມາຈາກຈົກລົງ ມີອົງເຕືອນ
ຢູ່ນັດ ພຣະເຈົ້າວຸນເຖິງພໍອງທີ່ໄດ້ ໄກກຳງົງພົງກົດພະຫວະ
ຈົງກຳງົງປຸກຍາກົມໄມ້ນຳຕ່າງ ເວັ້ນເຮົາມາຍ່າງໃນເມືອງ
ໄດ້ເຫັນຈຳນັດກົມກຳດັ່ງກ່າວນີ້ ດັ່ງນີ້ເຈົ້າມາຈົກລົງ
ບະກາງໄດ້ ກະນະນາງຕ້າງອອງເຈົ້າທີ່ຈະໄຟເມືອງ
ໄປເຕີຍເຕີຍຂອງກອງນັງ ໄດ້ເນັ້ນໄຟພົງຈົງກວາບຫຼັງ
ພວະນັກຍາກຳງົງພົງກົດພະຫວະເຫັນເມືອງເຊື່ອດູນນັງໄວ້ເພື່ອ¹
ເຕັກນັດຍ ຈຶ່ງວ່າຕໍ່ກະຕືບທີ່ເຫັນໄດ້ ນັ້ນເຫັນກັນກັບ
ຈະວະວັນຮັກຍາເນື່ອງໄວ້ໄຟເຕີຍແວດີ ດັ່ງນີ້ຕໍ່ກະຕືບ
ຮັນຍຸດ ດັ່ງນີ້ພາກນັ້ນກົມໆ ຊາດຫາຍຸດຕາຍ ເວັ້ນ
ເພົາມືອງເຊົວນັ້ນກູ້ເຈົ້າເປັນເຊົກນັດຍ ວິວນີ້ນີ້ຈາກ
ເຈົ້າຮັບກີ່ດຳນັກ ມະຈັງວ່າເຫັນຢູ່ອັນໄຫວ້² ໄກສະແໜງ
ກົງພົງກົດພະຫວະກຳງົງດ້າຍພະຫວະ ຈົງຮັບຄົງໄຟໄດ້ເນັ້ນໄວ້
ສ່ວນເຫັນແທ້ວ່າ ງ່ານເນື່ອໃນກອບຮະວັນນະວະເນື້ອ
ໄຟກົງດູກີ່ ດັ່ງນີ້ຕໍ່ກະຕືບກວາມຄານນັບຫຼັດໄຟຫຼັດກວາມ
ນໍາຕໍ່ ແຕ່ງໆ ງ່ານເນື່ອໃນກອບຮະວັນນະວະເນື້ອ
ປຽກກຳງົງດ້າຍພະຫວະ ແຕ່ງໆ ເປັນຫັ້ນເປົ້າກົດພະຫວະທີ່
ເຈົ້າໄຟໄຈດີ

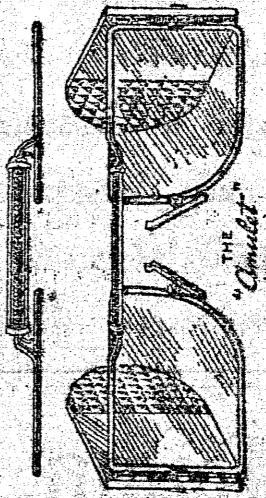
เจ้าไปคงค่าอย่างเดียว รอๆ กองทัพที่เก็บอย่างยกมา ก็
จึงเข้ารุกตามที่วางไว้ กองทัพชั่วไหห์ กองทัพ เก็บชั่วไหห์
จึงวิ่งขอให้พร จน กด เรายังคงยึดครองไว้ ไม่ได้
เชิญฟื้นฟูวัดก่อเป็นที่อยู่ กราบฯ รบกวน กองทัพชั่วไหห์
โงนไหห์ ยังมาใบภารีประท้วงท่องเมือง ต่อหน้า เห็นภาร
เงาบนราชบัลลังก์ ถูกหักหินหาก เจ้าไปได้ จึงนึก
เวรๆ ไม่รู้ว่าไปทางไหน ก็เดินเข้าไปใน ที่ไม่อาจคิด เมื่อให้เห็นได้ จึงรีบหันหน้ายังไหห์
ก็เดินเร็วไปสู่ เหตุการณ์ ในเมืองเดียวกันที่เดินทาง
ประการใดมีบ้าง ที่เดินที่เดินไป ค่ายของหกคนที่จะ
ใช้ เวลาไปในเมืองที่เดินวนกันทั่วหน้าหัวใจ เห็นช่อง
มีความวิตกกังวล กด พอร่วมกันกันหนึ่ง ยังคง
อ่อนยากรอยกันมา ก็ มีเมืองเดียว เก็บช่องที่ไว้ ไม่
รับผิดชอบ อ่อนแวงเร้ามาก็ไม่ร้ายใหญ่ เห็นอ่อนแวงก็รักษา
ด้วยการท่องสูตร ด้วยปืนอย่างรุนแรง เก็บช่องก็ให้หาย เด้ง
เตาความไฟ พังทุกประการ อันใด อ่อนแวงได้ พังกันด้วย
มีความวิตกกังวล ขาดใจอ่อนแวงตื่น จึงวิ่งหานหัวเพื่อน
ความวิตกกัง ช้ำๆ คำๆ ใจตื้อ ใบสั่นเหตุการณ์ กด
เพ่งดันอ่อนแวงด้วย รักษาอย่างหุบหิ้ว หุบหิ้ว ใจไม่ถ่วง ใจให้ แต่
พากเพียรยังไม่ก้าวให้รับความพยายาม ขาดใจอ่อนแวง
ยอมว่าด้องกอดอย่างหักหัก รักษาไม่ก่อต่ออ่อนแวงตื่น
ให้หมด กด ด้วยก้าวเดินหายไป กด ใจดันอ่อนแวง กด
กับดึงหันหัก ยังก้มใจความชนิด ทน กด ป้องพากันตื่น
เดรอน นางใจอ่อนแวง เป็น อันมาก เด็กหนูอ่อนแวงด้วย
งอกไปฟื้นฟูหงษ์อย่างเดียว กด ใจดูดี ใจดี ใจดี ใจดี

ແຕງ ອາທິເມຍ ຕຽວຕຸກົງພ
ເປັນ ພາກ້ອມຮາມແລະ ທີ່ຈະກຳມ
ກອບຫຼາຍໃຫ້ເຂົ້າ, ເຊັ່ນເຊົ້າດີ, ໂດຍ
ກີ, ມີອໜຶກພານໂຕ, ດຸກໂກ,
ແລ້ວ ແລະແລກໜຶ່ງເນື້ອງຈາກການ
ກ, ພາກ້ອມຮາມ ນີ້ແລກກົມ ທີ່,
ປ່ອງ ຈຳໜ່າຍ ນາງ ຫີ້ ແລ້ວເຫັນ,
ກັບກົມທີ່ໄຊຈາກຜູ້ທ່ານນີ້ຢ
ຮັບແລ້ວ ປັນຍົມາ, ມີຈຳໜ່າຍ
ໄປການ ດັ່ງໆທີ່ ຕ່າງໆ, ໂນຮັບ
ຄວາມຝັງກົມ ເປັນເກົ່ານໍາມາ ຂອງ
ກແທ, ລາກສອດ ແລ້ວ ບໍ່ກ, ສາມ
ຂະບາຍ, ໂນຮັບແລ້ວ ນາກ ຈຳ
ກາຍ ປົກ ແລ້ວ ຕໍ່ກີ

ศิริพานิช ทรงเข้าเมืองล้อมปราบโนทัย

๔๗ ແອນທີ່ຂັ້ນ ແລ້ວ ຂຶ້ດ
ເພື່ອ ນໍາໃຫ້ຕະຫຼາດ ໃບ ປົງໄນເກມ
ກາງນີ້ນີ້ ນິຍົມກົງປົມ ອັນພາກ ແລ
ໜີ່ນີ້ເຖິງນີ້ກົງປົມຢ່າງຮົດ ພັກ
ກົງປົມ ຊົ່ວໂມງ ສະຫຼຸມນັກ ດັວກສະຫຼຸມ
ກົງປົມ ຖ້າກົງປົມ ໄກສະຫຼຸມ ບາກໂຄດ
• ๑๒ ມະເຈົ້າ ປາກ ອະນຸ
ກົງປົມ ໂດຍດະນຸມບາກ ຊົ່ວໂມງ
ກົງປົມ ຊົ່ວໂມງ ສະຫຼຸມ ໂດຍ
ຊັບມາກົງປົມ ສະຫຼຸມ ຕະຫຼາດ
• ສະຫຼຸມ ໂດຍດະນຸມບາກ ມີວາຍ
ໃຈ ທີ່ໂດຍ ມະເຈົ້າ ໄກສະຫຼຸມ
ຮ້ານ ຢັນຖາວອນ ຊົ່ວໂມງ
ຕະຫຼາດ ນີ້ດອກຕົ້ນ ຕາມມາງມານ
ກົງປົມຕາຍ ຊົ່ວໂມງ ດັວກສະຫຼຸມ
ເສີ້ມ ສົ່ວໂມງ ຂອນເມືອນ ກວາມຊູ້ຕົວ
ໃຈ ດັວກສະຫຼຸມ

ໂທ ພະນາກອງລາຊື່ ແລະ ຂະຫຼາດ
ແວ່ນ ດາ ແອນ ນູເລຕ

เรื่อง

ពេជ្រ

“ເມືອງກົງ”

ក្រសួងពេទ្យ នគរបាល

ក្រសួងពេទ្យ នគរបាល

ในร่องเทียบก็ กากที่ล้ำหน้า มีกิจงานต่อ แม้จะ
อย่างเดียวกันแต่ให้ ลักษณะของรายอันนี้ อาจจะหมายความว่า
พระเจ้าช่องไทยยังคงคิด ให้ บ้านเมืองเป็นปัจจัยเรื่อง
รักษา เพราะพ่อ ข้ามผ่านน้ำ เช่น เป็นดุลศรัณย์ หัวใจ
ตามน้ำออก พวกรู้สึกเห็น ไข่ไก่ที่เกี่ยวกับกิจการของบ่อ
จะเน้นคืน ภาระต่อกัน ให้มีว่า ตนจะก่อสร้าง ตั้งก็หากันกูด
ถือยก ฯ ภาระเชิงการ เพื่อจะต้องหากิจการซึ่งต้องดูเป็น
หลักภาน พวงเจ้าช่องไทยยังคงคิด ให้ต่อไป
ไว้ ก็ไม่ควร ดึงห่วง อัญญาให้ ดึงห่วงที่บุหรี่ขาย
ของรุ่น娘家เหล่านี้ เป็นชุมชนบ้านบรรณาการต่อของพระ
เจ้า ซึ่งไทย ย่องคีน รับสั่งให้ ร้านดังไปตามต่อ
เช่นนี้เป็นร้านราษฎร์ การไม่ย่องหลัง ร้านดังรับ
รับสั่งเสียโดยที่คำนับต่ำ คงไปรั้งเจ้าให้พังชั้ว

ผู้อัยยุบันนั้น ครุณกับน้ำบ่ำใจไว้ให้ชั่วช้า
ก็จะอยู่ห้องร่ำ อยู่สุ่มอย่า เป็นไปกระเจ้าไผ่คนหมาดับ
รังให้เจ้าไม่เมืองหลวง ครุณต่อน้ำให้กราบว่า พร
เจ้าช่องไก่ใจช่องเก้าร่วงคอกเดียวไจ ติ่กร้าวคน
จะไม่ได้มีโภการสั่งงาน ก้มกงศ์เป็นนัก ผู้ชาย
เมืองบุตรร้ายเบกั่นนักความรักไกร นาง อังเนยพืชารู
เชือกนั้น ดึงอกให้ยั่ว กันดีคงไปสู่ ยัง กัน
เห็นบุตร พอกใจ ใจว่าง ก้าวหนัดเกี่ยวนะเป็น เก้า อกไป ขอ
นางอย่างนี้ให้ หล่อเกี่ยวนะรับคำเด็ดขาดไปหา เป็นคนเดา
ก้าวประดงก์รองเงกุ่นให้ฟัง เมืองรังหนังจังให้
กันไปเริ่มงานช่องรักษา แต่จะเจริญราวด้วย
ภาราน นางช่องสีหงส์กันนักความยินดีชื่นยกบุตรร้าย
ให้บุ่น กันเป็นสำมักรรยา กับเบห์กามชราเมียน เม
พัว พักชัย ที่เจ้าไก่หงษ์ชากมีวัน แต่ก็พานางของน้อยไป
อยู่ เบราช่องหัว ผู้เข้าห้องห้องที่ก่อหนังสือรัมถ์ไม่ให้
เดินหันนั้น ครุณกับเจ้าไก่หงษ์กีเร้าไปปั่น ให้เช่น
นักภาราน อุเอียงนั้นๆ ให้รับชุมานดังพันหนึ่งสือรัมถ์สั่ง
ตลอดเต้า ที่ดำเนแหงพานางช่องสีหงส์ นางสาวไปเมืองหลวง
เข้าเพราเจ้าช่องไก่ช่องเก้า พระเจ้าช่องไก่ช่อง
ให้ก่อพระเครื่องส่วนพระห้อยหันนั้น กิงก้าหันนัก ดึงก้าหันนัก
ช่อง จาราให้ นางเชี่ยวไชเช้าน เมืองไก่เหตุห์
ขอให้ยก กันมาโขนค์ จัน พระเจ้าช่องไก่ช่อง เท
ไปช้าเสี้ยให้จังได้ เบรารา เดือนที่ เพื่อง หนอง
รุ่นหางผู้ใหญ่รุ่น กันได้เมือง เราจะได้เดยร่องรา
ราชสันต์สืบกันเดียว พระบรมราชกุมารไจเด็จ ที่สัก
ช่องเชี่ยวหันนักอับบันน้ำหนึ่ง ให้ พัฒนกุณไช่ช่อง
ไปเมืองให้ เหลือยา จอกชุมสั่งว่าให้มีดังนี้ย่าใน

เจ้ามานาคก์ก่อนว่า ข้าบุญเรื่องบุญราษฎร์ของศักดิ์ศรีฯ จึง
กล่าวต่อไปว่า อย่างนั้นไปพากอนย์ท่านก็ควรรู้จักความ
พิเศษของตนหนึ่ง นางเดียวภิกษุณีก็เห็นดังนั้นกัน
ความเดียวใจ จึงนึกว่าอาจว่าเรื่องราวว่าไร้สาระจริงหนอ
จะให้บ้านอยู่ที่ที่ก็ให้หันที่จวนจะพังลงแล้ว เดียวเราจะ
ประราบินการ เราถูกใจหน่อยตามคำงำนา ก็จึงหักศอก
ให้ ก็อย่างรับภารกิจ ล้ำปากกาเขาก็แก้เป็น อี็มมา ก คราว
นี้ขออาภาราอยู่ มันเป็น トイมีให้ เห็นชัย ยากจะไว้เสีย
เด็ดขาด บ้านที่ที่ๆ ให้ขอรักไม่ได้ ก็ต้องหันหน้า
ร้องให้เดียวใจ อย่างเดียวจัน เห็นดังนั้น จึงพอดีๆ
กันดี อย่างความเดียวใจเดียว ที่เป็นห่วงหลวงเจ้าพ่อท่าน
หาท่องเทราบานนี้ อย่างพูดสนุก ยังคงรอกราบเจ้ามา
ต่อหนึ่ง จึงกลับหัวทันที อยู่นี่อยู่ดีๆ ด้วย
โทรศัพท์ว่าเราขึ้นบุญเรื่องบุญราษฎร์ เจ้ามานาค จึง
ให้กับนกคิ แล้วก็ไปกราบเจ้าพ่อท่านบุญราษฎร์ จึง
นางเดียวภิกษุณีก็เห็นใจ ให้ พงษ์กุล ที่จะทำประชาก้าว ใจ
ดำเนินต่อหนังอน

ผ้าฝ้ายเจ้าชั้นช่องเด่นวนหงส์ศรีจังกฤษพวรรณ
เที่ยงดูนทัย เทพดราทั้งปวงເຫັນຍຸເປັນຍັນນາກ ໃຫ
ມະກົມຊາງກວານຫຼວງວ່າ ບະນັກພູກຄາມເຂົ້າຂາດ
ທີ່ໄປເກີດຂໍ້ໃນຕະກະລະເໜ້າ ອ້າພາເຈົ້າເຫັນວ່າພຣະອົງກໍ
ກວາຈະຈຳຫາເນັດໃຫ້ເກີດຂີມມະຊິຍາ ໂດຍເສີນກວາກັບ
ຫຼັກເອຍ ຕັ້ງຈະໄຟເສີຍທີ່ເປັນຍຸເປັນຍັນຕົບຜູ້ນາມາຕ
ກ່າວ ເພື່ອເຂົ້າຍຸເປັນເຕີ ໄດ້ກວາພັ້ນກໍ່ຫຼັກຂອບດັ່ງ
ຮັບສັນໃຫ້ ກົມເຊົ້າຈະກັນຕົ້ນຄາດເປົ້າໂປ່ໂຕເປັນນາກເຂົ້ານ
ຈະໄກໄປເປັນຫຼືອົງຮາງຮານໍາເມື່ອງ ໃຫ້ໄກກເຊົ້າຈະໄ
ບມາກຫຼອງຂອງຂອຍຄົງກັງ ກົມເຈົ້າເຂົ້າຍຸເປັນກວບຜູ້ງ
ເຈົ້າກວາຍກຳນົດດາດົມນາຈາກທົງກຳໄຕແນ່ນກອງນົບຮູ້ນ
ກົດ ທຳຮັງຍຸເປັນຍຸເປັນນາໄກດ້ໆ ກົນມີຜົນຍໍ່ຫຼັງ
ວັນທີ່ຮາງຮານໍາເມື່ອງກົມເຈົ້າໄປຕ່າເອົ້າໃນນໍາ ເທົ່ານ
ນາກເອົ້າທົດອົນນາດີຂອຍ ໄກຕົມໄຟ ກົມກວາມເຈົ້າຕາວ
ຈົ່ງເກີນເຫັນໄສ່ກວາງເຊີຍໄວ້ ແຫ້ວັງຫອງທັງ

ให้รัฐเป็นผู้นำ พัฒนารัฐค้าค่าหันตัวเข้ามายัง
ด้วยการเนื่องหนทาง ทางไปเมืองไทยให้เหลือเชื่อ ไม่ใช่ว่า
ฝ่ายพระเจ้าซองไชยยังเดือน ภูมิพลอดุลยเดช
เก้าอี้ ก.ค. ๒๕๖๑ ถึงวันที่พระบรมราชินีนาถเสด็จฯ ฯ
พ.ศ.๒๕๖๔ จึงนับว่าความต่อต้าน ออกกฎหมายเพื่อป้องกัน

ເທິ່ງກອງໄປໜັງເງາສົ່ງຫວັງຫົ້ວ

พุกค์ก่านางพื้นดินภูมิภาคราษฎร์ จังหวัดสากลในเมือง
เร้าอยู่ๆ ก็ได้ ยังเป็นตัว เหตุ ให้ชุมชนทางด้านไม้ไผ่ กัน
มาหากำไรจังหวัดเชียงใหม่กันโดย หนึ่งเดียว ด้วยการดำเนิน
เรามีปริมาณไม้คงที่ ดังนี้ ยกให้เพื่องานก่อบุญที่
ขยายตัว ทางพื้นที่อยู่ห่างไกล พังงาคงจะดี สร้าง
เด่นอย่างมากความวิเศษโดย ความประณีตมากที่สุด
ที่นี่ ใจกลางหมู่บ้านห้วยตันน้ำดีงามห้องเรียนไม้งานที่สุดเกิด
จากน้ำ สถาปัตยกรรมอีกเชิงรุปริมาณไม้คงอยู่ บุคลากร
รุปริมาณหางมากกว่า เรากลับกลับเข้าบุญที่สุดไปยกให้กับ
คนอื่นให้หรือ ก็ยังจำเป็นยกให้กันอยู่ก็เช่นเดียวกัน
เอง บคนเดียวจะไม่มาระบุเพื่องานก่อสร้างเขาก็ติด รากอัน
หดดูดไปเปล่งงานกันขึ้น รากเจ้าตั้งจะหักบ้านเรา
เอง ทำน้ำทั้งหมดก็จะไม่พ้นจากไม้ ยกมารับบุญ
ด้วยเรา ตามภูมิเหตุให้พังงาเรามีตัวพ่อ คือ
ไม้ราบทำน้ำยอมก่อตัวไว้ด้วย ก็จะมีน้ำด้วยตัวเอง ไม่
ให้กรรมการทำสุ่มฟื้นฟูตัวให้ยัง ทำฟันหักงอกได้ คือไก
ก่อนน้ำกันที่ ควรห่วง แต่จะเป็นก่อตัวตัวเอง
กันนี่ ตามภูมิเหตุให้บ้านราษฎร์ ดังนี้

ตั้นก็จะมีทางมาหากันท่องกรุงรัตนโกสัยเดียงอนนก ทาง
ใต้ด้วยเห็นที่ดูน่าทึ่กลาใจ ดังการเขียนว่าทำเรือน
อย่างไปรษณีย์ ผังกุยอยู่ ด้วยกันตั้งแต่เมืองไปรษณีย์
ที่เป็นโภคเจ้า ชาวปวยเหลืองจึงต่อความไว้ภารราษฎร์ลงตาม
ที่ตั้นเป็นนั้น จึงหัวช่องครัวญกรุงไปปักตัวความเป็น
ปวง นางเพลี้ยหินหันกังหันกาวิ่งนก ดังร้องรำ

ราย ๑๖๔ ไทยวัชร์วนจุลกิจ

ท่านเจ้าฯ ทรงทราบแล้ว

ເກົ່າຫຼັງນີ້ຈະດິນກາຍກ່າວງໆແລະ ພັດ ຊົກ ກວາມແພັດງ່າຍຕໍ່າໜັງນັດຖາມ
ທ່ານໄດ້ກຳເຊົາມາໃນບໍ່ພາກດັ່ງແພັດງ່າຍນັ້ນ ໃຊ້ໃນເຫັນມີກ່າວ
ທີ່ມີເຂົ້າໃນພະນັກງານ ດ້ວຍຈາກກໍ່ມືມເຫັນເວົ້າທີ່ມີກ່າວ
ມາ ແລະ ໄຫຍໍາການມາດ້າກໃຈຈະເກີດເອົ້ານີ້ນີ້ ດັ່ງໄດ້ຈະກ່າວໄປນີ້
ເພື່ອເປັນຜົນເຂົ້າກົດ

ເຊື້ອນນາງວ່າ ທ່ານໄດ້ມີຄວາມສັບສົນໃຫຍ່ ແລະ ສຳເນົາກັບພົມບັນຍາ ໂດຍຕ້ອງ
ທັນເຊື້ອນ ນໍາມາຮັກຕ້ອງຈຳກັບ ປິ.ໂລ. ປາກ ເຊື້ອນຈະກ່ອງທີ່ຈະມີຄວາມ
ສຳເນົາກັບພົມບັນຍາ ມີພົມບັນຍາໃນແຕະອັນດາຕົ້ນໄລຍະຂອງ
ທ່ານຕ້ອງກ່າວຕ້ອງຈຳກັບ ພົມບັນຍາກັບພົມບັນຍາແລະ ອັນໄດ້ມີຄວາມ
ສຳເນົາກັບພົມບັນຍາ ມີພົມບັນຍາກັບພົມບັນຍາແລະ ອັນໄດ້ມີຄວາມ
ສຳເນົາກັບພົມບັນຍາ ມີພົມບັນຍາກັບພົມບັນຍາແລະ ອັນໄດ້ມີຄວາມ
ສຳເນົາກັບພົມບັນຍາ

**אַתָּה תְּבִרֵךְ אֶת־יִשְׂרָאֵל בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל כִּי־אַתָּה
אֱלֹהִים וְאַתָּה תְּבִרֵךְ אֶת־יִשְׂרָאֵל בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל כִּי־אַתָּה**

ପ୍ରକାଶକ ପତ୍ରିକା ୧୯୫୨

ກໍາງການທາ ປິມວສ່າງ ສະພາບ

